

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om ophævelse af lov om projektering af udretning af jernbanestrækningen fra Eriknaer til Horsens og fra Horsens til Skanderborg.

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 28/3 2001. Første behandling 27/4 2001. Betænkning 10/5 2001. Anden behandling 17/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 198: Forslag til lov om ændring af lov om projektering af jernbaneanlæg København – Ringsted.

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 28/3 2001. Første behandling 27/4 2001. Betænkning 15/5 2001. Anden behandling 17/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Ja, det kunne være, at trafikministeren havde håbet ved andenbehandlingen, at det ville gå stille af. Det kommer det ikke til.

Vi synes, det her er en elendig situation, vi er landet i. SF har besluttet sig for at stemme nej til forslaget. Vi er opmærksomme på, at S-toget til

Roskilde *kan* indebære forbedringer, og derfor har vi været i tvivl hen ad vejen. Men vi synes, det har været et ualmindeligt sjusket forløb, og vi står med stor usikkerhed over for løsningen, både af teknisk, driftsmæssig og økonomisk art. Men vi har jo vænnet os af med, at der skal kigges på økonomi i trafikpolitikken; efter vi har fået ny trafikminister, skal man ikke dét længe, det var i gamle dage, hvor vi skulle sådan finansiere krone til krone, det behøver vi ikke mere.

Vi ser selvfølgelig frem til i de kommende forhandlinger, at det der med at skulle se på penge er slut, men derfor er det alligevel nedslående, at der er sket sådan en hastebehandling af en sag, som rummer så mange usikkerheder, og i sig selv giver denne her løsning med S-toget til Roskilde ikke det løft, det skulle have været til den store pendlergruppe.

Det giver noget, det medgiver vi, til dem, der er mellem stationerne, dels S-togs-stationerne. De får selvfølgelig flere tog til Roskilde uden at skulle skifte, end de har haft tidligere, men en række andre får det dårligere, fordi de skal skifte, og fordi kapaciteten ikke kan løfte det, den skal.

Det virkelig problematiske i dette her lovforslag er imidlertid det, der sker med hele vores gamle København-Ringsted-diskussion.

For det første er der altså, for nu at sige det meget pænt – meget pænt – en politisk tilsnigelse i den måde, forslaget er præsenteret på, fordi trafikministeren dér påstår, at i og med der ikke var sat penge af til København-Ringsted, da vi lavede trafikforliget i 1999, så havde vi opgivet det. Jeg har stadig væk nu ondt af det låg, der blev smækket ned over fingrene på mig af finansministeren, da han sagde, det var slut det her. Nu havde vi betalt alle de gamle regninger, og så måtte vi jo se, hvornår vi engang kunne få kigget på det næste i trafikken.

Her sidder jeg og puster på fingrene endnu, og så skal jeg læse i forslaget, at i og med at der ikke var sat penge af til den store løsning, så havde vi opgivet det. Det er jo forkert, for nu at sige det, som det er.

Derudover har det altså det ved sig, at vi med København-Ringsted har været igennem en meget, meget lang og en meget grundig proces, hvor ikke bare de aktive politikere fulgte det, men masser af mennesker langs strækningen havde været til høringer. Vi havde gennemarbejdet de forskellige modeller, vi havde til sidst sidetovre hos daværende trafikminister Sonja